

været Andet, end at give Anledning til at bringe Sagen paa Bane, er urigtig. Det Standpunkt derimod, hvorfra den ærede Sde Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Lunde) har fremskillet Sagen, finder jeg aldeles urigtigt, og jeg mener, at det vilde være lidet stemmende med Forholdet mellem Rigsdagen og Regjeringen, dersom den første paa en Maade vilde søge at tage Tøilerne fra en enkelt Administrationschef ligeover for de ham underordnede Betsente ved at stille sig imellem dem. Jeg agter altsaa paa det Allerbestemteste at stemme imod Forslaget, betragtet fra dette Standpunkt. Dette Forslag har kun en aldeles tilfældig ydre Lighed med den Bøtering, der tidligere er foregaaet i Anledning af et Forslag fra den samme ærede Rigsdagsmand; thi dette sidste var ganske ligefrem en Naadesact, hvormed en skattebevillende Forsamling visnok bør være meget sparsom, men som den dog nylig i Anledning af de afgaaede Toldbetsente har vist at den, hvor meget stærke Grunde tale derfor, ikke troer at ligge udenfor, hvad den kan forsvare at foretage.

Schærning: Ja, det er vanskeligt at finde Naade for det ærede Medlems Dine, som sidst talte; thi, bringer man et Lovforslag ind, saa synes han ikke om, at man gjør dette (Nei!), — jo, han har udtalt sig temmelig skarpt om Saadant i sin Almindelighed — og, søger man gennem Finantsloven at formaae Regjeringen til Skridt for Skridt af afhjælpe Ulemper, saa er det ham heller ikke meget hjært. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi allerede have seet store Frugeter af denne sidste Fremgangsmaade. Den ærede Marineminister udtalte idag, at de Foranstaltninger, som ere skete, alle ere skete paa Midler af denne Art; det er gode og heldbringende Midler, og de ere meget bekvemmere anbragte, end at bringe et Lovforslag ind om Marinens Organisation, og jeg er derhos overbevist om, at, hvis jeg bragte et saadant Lovforslag ind, saa vilde det ærede Medlem være imellem dem, der vilde sige, at det egentlig er Regjeringens Sag.

Ordføreren: Jeg vedkjender mig den Anskuelse, at man meget vel indenfor passende Grændser igjennem Finantsloven kan udøve en vis Indvirkning paa Administrationen, og hvad navnlig det her fremsatte Forslag af Minoriteten angaaer, saa vil jeg ikke ganske angribe det fra det samme Standpunkt, som den ærede Rigsdagsmand fra Bølle (Lehmann); men jeg troer rigtignok, at, naar vi tage alle Forhold i Betragtning, er der Grunde nok imod det fra andre Sider. Jeg maa henlede Thingets Opmærksomhed paa, at denne Sag ganske rigtig skriver sig fra vore Forhandlinger ifjor. Der blev da af den samme Minoritet, som har skillet dette Forslag, fremskørt et Forslag til en Forbedring i Underclassernes Raar, som gif ud paa en Forbedring for alle Underclasserne i Sø-Statens, udelukkende eller væsentligst baseret paa Alderstilling. Det blev dengang gjort gjældende her i Salen, at det var urigtigt at foregribe Administrationen i denne Henseende, inden man havde seet, hvorvidt den selv vilde fremme Sagen, og jeg troer, at det væsentligst var Grunden, hvorfor Forslaget ikke gif igjennem. Administrationen tog sig af Sagen og udarbejdede derefter ikke alene et Forslag til en Forbedring i Lønningen for hele Personalet, men ogsaa Forslag til en Forandring med Hensyn til Personalets Antal, Gradernes Stilling osv., og det er det, som nu foreligger Thinget, dog kun i Form af et midlertidigt Reglement. Ved dette Forslag har hele Sagen maattet gennemgaae en meget grundig og omfattende Drøftelse, og jeg troer i det Hele taget, at vi maae sige, at vi staae os godt ved, at vi have ladet Ministeren udarbejde Forslaget. Der er herved taget en stor Mængde fornuftige Hensyn, som kun Den kan tage, der er dybt indviet i den her omhandlede Administration, og det vil heraf naturligtvis sees, at det ingenlunde er min Mening at ville gjøre de ærede Medlemmer den Indvending, at de ikke have kjendt Sagen nøie nok, eller at de ikke have taget alle disse Hensyn.